

سوره ذاریات (۵۱)

مکی و شامل شصت آیه

به نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به پراکنده‌کنندگان. (۱)

قسم به حمل‌کنندگان سنگینی. (۲)

قسم به روندگان به آسانی. (۳)

قسم به تقسیم‌کنندگان کارها. (۴)

که آنچه به شما وعده داده شده درست است. (۵) و روز جزا خواهد آمد. (۶)

قسم به آسمان که راه‌هایی دارد. (۷)

که شما حرف‌هایتان با هم اختلاف دارد. (۸)

کسی که منحرف شده، از قرآن منحرف می‌شود. (۹)

مرگ بر دروغگویان. (۱۰)

آن‌ان که بی‌توجه در جهل به سر می‌برند. (۱۱)

می‌پرسند روز جزا چه وقتی است؟ (۱۲)

آن وقتی است که آن‌ها در آتش می‌سوزند. (۱۳)

نتیجه انحراف خود را بچشید. این همان روزی است که برای رسیدن به آن عجله می‌کردید. (۱۴)

پرهیزکاران در باغ‌ها و کنار چشمه‌ها هستند. (۱۵)

آنچه را خداوندشان به آن‌ها داده می‌گیرند. آن‌ها در دنیا آدم‌های نیکوکاری بودند. (۱۶)

مقدار کمی از شب را می‌خوابیدند. (۱۷)

و سحرها از خدا طلب آمرزش می‌کردند. (۱۸)

و در اموالشان حق معلومی برای سائل و محروم وجود داشت. (۱۹)

در زمین آیاتی برای افرادی که یقین دارند، وجود دارد. (۲۰)

و در وجود خودتان هم هست، آیا نمی‌بینید؟ (۲۱)

رزق شما و آنچه به شما وعده داده شده در آسمان وجود دارد. (۲۲)

قسم به مالك آسمان و زمین که همان‌طور که حرف‌زدن شما واقعیت دارد این حرف‌ها هم حقیقت دارد. (۲۳)

آیا حکایت مهمانان محترم ابراهیم به تو رسیده؟ (۲۴)

وقتی که بر او وارد شدند، گفتند: سلام. ابراهیم هم گفت: سلام، افراد ناشناسی هستید. (۲۵)

بعد پیش زنش رفت و گوساله چاقی آورد. (۲۶)

و آن را پیش آنان برد و گفت آیا نمی‌خورید؟ (۲۷)

در دلش احساس ترسی از آنها کرد. گفتند: نترس. و بشارت فرزند دانایی را به او دادند. (۲۸)

زنش با فریاد به طرف آنها آمد و به صورتش زد و گفت من پیرزن نازایی هستم. (۲۹)

مهمانان گفتند: خداوندت چنین گفته، او حکیم و داناست. (۳۰)

ابراهیم گفت: ای فرستادگان، برای چه‌کاری آمده‌اید؟ (۳۱)

گفتند: ما برای مجازات گناهکاران فرستاده شده‌ایم. (۳۲)

تا باران سنگ‌های گلی بر آنها بیارنیم. (۳۳)

سنگ‌هایی که پیش خداوند تو نشانه دارد و برای متجاوزان است. (۳۴)

ما مؤمنان را از شهر بیرون بردیم. (۳۵)

و فقط در يك خانه افراد مسلمان پیدا کردیم. (۳۶)

و در آنجا عبرتی برای کسانی که از عذاب پرورد می‌ترسند باقی گذاشتیم. (۳۷)

در حکایت موسی نیز عبرتی وجود دارد، وقتی او را با معجزه روشنی پیش فرعون فرستادیم. (۳۸)

ولی او به علت قدرتی که داشت قبول نکرد و گفت این جادوگر یا دیوانه است. (۳۹)

او و لشکریانش را گرفتیم و در دریا انداختیم. او سزاوار ملامت بود. (۴۰)

در داستان قوم عاد هم عبرتی است، موقعی که باد نابودکننده‌ای به سوی آنها فرستادیم. (۴۱)

بر هر چیزی که وزید آن را مثل استخوان پوسیده کرد. (۴۲)

در داستان قوم ثمود هم عبرتی است، وقتی به آن‌ها گفته شد تا موقع معین از نعمت‌های زندگی بهره برید. (۴۳)

از دستور خدایشان سرپیچی کردند، پس در حالی که نگاه می‌کردند دچار صاعقه شدند. (۴۴)
توانایی بلندشدن و انتقام‌گرفتن را هم نداشتند. (۴۵)

قوم نوح هم که قبل از آن‌ها بودند از دستور خدا اطاعت نمی‌کردند. (۴۶)

ما آسمان را با قدرت خودمان ساختیم و آن را گسترش می‌دهیم. (۴۷)

ما زمین را گسترده‌ایم و گستراننده خوبی هستیم. (۴۸)

و از هر چیز دو نوع آفریدیم شاید متوجه شوید. (۴۹)

به خدا پناه ببرید من از جانب او به شما بطور آشکار هشدار می‌دهم. (۵۰)

با خدا معبود دیگری نگیرید. من از طرف او به شما آشکارا هشدار می‌دهم. (۵۱)

قبلاً هم همین‌طور هر پیغمبری که برای آن‌ها آمد، گفتند: جادوگر یا دیوانه است. (۵۲)

آیا همدیگر را به آن کار سفارش کرده بودند؟ نه، بلکه آن‌ها قوم سرکشی بودند. (۵۳)

از آن‌ها دوری کن، تو سزاوار سرزنش نیستی. (۵۴)

و تذکر بده، چون تذکر برای افراد باایمان فایده دارد. (۵۵)

من جن و انسان را آفریدم که فقط بندگی مرا بکنند (بنده و مطیع محض و بدون چون و چرای

دستورهای هیچ‌کس غیر از خدا نباشند). (۵۶)

من از آن‌ها رزقی نمی‌خواهم و از آن‌ها نمی‌خواهم که به من خوراک بدهند. (۵۷)

چون خدا خودش روزی‌دهنده و دارای نیروی زیاد است. (۵۸)

افرادی که ظلم می‌کنند عواقبی مثل عواقب یارانشان دارند، عجله نکنند. (۵۹)

وای بر افراد بی‌ایمان از روزی که به آن‌ها وعده داده شده. (۶۰)